

Василь СИДОРКО

слухач магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: д.е.н., проф., професор кафедри менеджменту
та публічного управління Желюк Т.Л.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОНАННЯМ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

В сучасній науковій літературі, особливості функціонування установ бюджетної сфери зумовлюють необхідність дослідження нових методологічних та організаційних підходів до ведення бухгалтерського обліку та контролю, оскільки специфіка їх діяльності висуває особливі вимоги до формування інформації, необхідної для облікових та контрольних цілей. А також враховуючи, що ринкові умови господарювання вимагають використання нових принципів, форм і методів управління у бюджетній сфері, що у свою чергу підвищує вимоги до об'єктивності економічної інформації, головним джерелом якої є бухгалтерський облік. Необхідно також враховувати подальший перехід на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку і затверджену у цьому зв'язку КМУ Стратегію модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки, яка передбачає передусім адаптацію законодавства з питань бухгалтерського обліку та звітності, діяльності органів державного сектора до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку державного сектору (МСБОДС) [1].

Останніми роками економічні служби державних установ більше уваги приділяють питанням удосконалення організації та ведення бухгалтерського обліку в установах, що фінансуються за рахунок бюджетних коштів.

Сьогодні ключовим напрямком модернізації обліку та звітності визначаються розробка та запровадження в державному секторі національних стандартів на основі міжнародних.

Основною проблемою реформування обліку в бюджетних установах є відсутність єдиних підходів до розробки дієвих механізмів удосконалення системи обліку з урахуванням вимог міжнародних стандартів, недостатня розробка питання переходу на єдині методологічні засади, а також створення уніфікованого організаційного та інформаційного забезпечення обліку.

Виходячи з сутності традиційно бюджетний облік був жорстко регламентований. Всю необхідну інформацію відносно організації та

порядку ведення обліку бюджетні установи отримували у вичерпному обсязі з нормативних документів. Суворі регламентації методології бухгалтерського обліку забезпечує його єдність і дає змогу порівнювати показники діяльності всіх бюджетних установ в цілому та отримувати зведені показники для контролю за виконанням кошторисів і бюджетів усіх рівнів. Проте перехід на ринкові відносини вимагає і змін щодо підходу до постановки обліку через вирішення питань комплексного характеру.

Удосконалення обліку, посилення його контрольних функцій за господарською та фінансовою діяльністю установи - основний шлях покращення дотримання фінансово-бюджетної дисципліни. Відображаючи всі операції, пов'язані з освоєнням кошторису витрат, бухгалтерський облік дозволяє не тільки систематично зіставляти їх з плановими показниками, а ще й виявляти відхилення фактичних витрат від планових, визначити найголовніші напрямки витрат та підвищувати рівень бюджетного кошторисного планування в цілому. Висока якість облікової інформації створює умови ефективної реалізації всіх без винятку функцій управління.

У реформуванні бухгалтерського обліку та контролю важливим методичним підходом є використання управлінського обліку, що забезпечить адаптацію обліку до сучасних умов господарювання установ і посилення контролю за ефективністю використання бюджетних коштів. На нинішньому етапі розвитку управлінський облік в бюджетних установах практично відсутній. Він дозволить отримувати інформацію про доходи і видатки за центрами їх виникнення і відповідальності, а також калькулювати належним чином бюджетні послуги. Слід зазначити, що управлінський облік повинен бути зорієнтованим на детальний облік видатків (витрат) і калькулювання собівартості нематеріальних послуг різних сфер бюджетної сфери. Нині існує необхідність пристосування існуючих методів обліку і калькулювання безпосередньо до методики калькулювання нематеріальних послуг. Також виникає потреба в одержанні інформації щодо доходів і видатків окремих структурних підрозділів з метою контролю, планування, оцінки, аналізу їх функціонування.

Внутрішній фінансовий контроль здійснюється на всіх стадіях бюджетного процесу. За організацію ефективної системи внутрішнього контролю відповідальність несе керівник установи (розпорядник бюджетних коштів) як у своїх закладах, так і у підвідомчих установах. На жаль, він здійснюється, переважно, тільки під час проведення річних

інвентаризації.

Зовнішній контроль та аудит фінансової та господарської діяльності бюджетних установ здійснюється Рахунковою палатою - в частині контролю за використанням коштів Держбюджету України, Головною контрольно-ревізійною службою України - відповідно до її повноважень, визначених законом.

Як свідчить світовий досвід бюджетна сфера функціонує ефективно, коли контролюється на предмет дотримання стандартів фінансового управління по всій вертикалі - від бюджетної установи до головного розпорядника бюджетних коштів. При цьому звітність про діяльність контрольно-ревізійних органів свідчить, що більшість бюджетних установ немає проблем щодо підтвердження достовірності фінансової звітності та законності використання бюджетних коштів, а мають проблеми іншого характеру - щодо ефективності використання бюджетних коштів.

З метою сприяння бюджетним установам у забезпеченні правильності ведення обліку, законності використання бюджетних коштів, державного майна, складанні достовірної звітності та організації ефективного внутрішнього контролю необхідно активізувати фінансово-господарський аудит їх діяльності органами державної контрольно-ревізійної служби.

Важливим для цілей бухгалтерського і управлінського обліку вбачається необхідність формування облікової політики. На основі прийнятої облікової політики можна створити достатньо ефективну систему обліку як основного елемента управління установою.

Своєчасне, повне та достовірне відображення проведених операцій дає змогу одержувати релевантну інформацію, на підставі якої приймати обґрунтовані управлінські рішення, аналізувати роботу, здійснювати й контролювати цільове використання засобів на основі затвердженого кошторису, виявляти незаконні витрати, що підвищить ефективність обліку й фінансово-господарської діяльності установи та використання як бюджетних коштів, так і коштів спеціального фонду .

Література:

1. Постанова КМУ «Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 р. »від 16.01.2007

Андрій СИДОРСЬКИЙ

слухач магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: д.н. держ.упр., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Толуб'як В.С.)

УПОРЯДКУВАННЯ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Сучасна практика діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування свідчить, що ними надається значна кількість різноманітних адміністративних послуг. У той же час у переважній своїй більшості між однотипними органами влади існує відмінність у кількості та назві послуг, що надаються громадянам. На перший погляд відмінність у кількості та назві адміністративних послуг може виглядати досить незначною та пояснюватися тим, що в будь-якому випадку орган влади забезпечує реалізацію прав та свобод громадян на отримання ними послуг. Проте, якщо органу влади на законодавчому рівні визначено надання адміністративних послуг, то доцільним є створення прозорого та зрозумілого механізму їх упорядкування й уніфікації.

До прийняття Закону України «Про адміністративні послуги» (2012 р.) нормативними актами, що регулювали діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері надання адміністративних послуг були постанови Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг» (2009 р.), «Деякі питання надання адміністративних послуг» (2010 р.), «Про Реєстр адміністративних послуг» (2011 р.), які у свою чергу визначили на нормативному рівні терміни: адміністративна послуга, адміністративний акт, стандарт адміністративної послуги. Свого часу прийняття зазначених вище нормативно-правових актів дало можливість розпочати практичну реалізацію принципів відкритості та прозорості у сфері надання адміністративних послуг органами державної влади та місцевого самоврядування.

Ще декілька років тому процедура надання адміністративних послуг з боку органів влади була практично закритою, непрозорою та незрозумілою для пересічного громадянина. Зараз майже кожен орган влади має відповідний стандарт надання адміністративних послуг, у якому визначено: зміст, умови та порядок їх надання. Значну перевагу в упорядкуванні адміністративних послуг та діяльності з їх надання отримали органи влади, в діяльність яких була впроваджена система